

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «Палеонтологія»

Ступінь освіти	бакалавр
Освітня програма	Геологія
Тривалість викладання	11,12 чверть
	Весняний семестр
Заняття:	
лекції:	2 години
практичні заняття:	2 години
Мова викладання	українська

Сторінка курсу в СДО НТУ «ДП»:

<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=3563¬ifyeditingon=1>

Кафедра, що викладає Геології та розвідки родовищ корисних копалин

Консультації: 11.20-12.55, щопонеділка (крім святкових днів), ауд. 7/211

Викладач:

Козій Євген Сергійович

Доцент кафедри, канд. геол. наук

Персональна сторінка:

https://gppkk.nmu.org.ua/ua/kadrovyy_sklad/Koziy.php

E-mail: koziy.e.s@nmu.one

Викладач:

Москаленко Алла Борисівна

Асистент кафедри

Персональна сторінка:

https://gppkk.nmu.org.ua/ua/kadrovyy_sklad/page2.php

E-mail: moskalenko.a.bor@nmu.one

1. Анотація до курсу

Палеонтологія — це галузь геології, яка вивчає вимерлі організми, намагається реконструювати за знайденими останками їхній зовнішній вигляд, біологічні особливості, способи живлення, розмноження і таке інше, а також відновити на основі цих відомостей хід біологічної еволюції. Палеонтологи досліджують не тільки останки власне тварин і рослин, але і їх сліди, що окаменіли, відкинуті оболонки й інші свідчення їх існування. У палеонтології також використовуються методи палеоекології і палеокліматології з метою відтворення середовища життєдіяльності організмів, зіставлення сучасного місця існування організмів, припущення місцепроживань вимерлих і так далі. На основі вивчення залишків живих організмів минулих епох визначають вік відкладів, гірських порід, які їх містять, виділяються стратиграфічні одиниці.

1. Мета та завдання курсу

Мета дисципліни - висвітлення закономірностей розвитку органічного світу геологічного минулого, а також стратиграфічного значення палеонтологічних об'єктів.

Завдання курсу:

- ознайомлення з основними закономірностями філогенетичного розвитку життя в геологічному минулому;
- врахування основних груп фауни і флори (рангового типу або відділу), їх походження, таксономічного складу, морфології, екології, стратиграфічної цінності;
- освоєння навичок діагностики викопних рештків, для ортостратиграфічних груп - до рівня роду,
- формування уявлень про основні етапи розвитку біоти в геологічному минулому та первинні навички визначення геологічного віку шарів залишками фауни безхребетних.

2. Результати навчання

- Теоретичний матеріал в обсязі всього курсу «Палеонтологія», передбачений навчальним планом дисципліни
- Знати стратиграфічно важливі в геологічному минулому родини, їх положення в системі, діапазон стратиграфічного поширення і умови існування..
- Діагностувати викопні рештки основних таксонів фауни до класу.
- Визначати вік осадових порід і умови їх утворення за викопними рештками.

3. Структура курсу ЛЕКЦІЇ

1. Загальні відомості

- 1.1 Палеонтологія як наука
- 1.2 Структура, термінологія та визначення

2. Середовище існування безхребетних

- 2.1 Головні фактори середовища існування біотипів
- 2.2 Суть методу актуалізму

3. Характерні морфологічні ознаки найбільш важливих

- 3.1 Класифікації організмів
- 3.2 Загальна характеристика таксонів
- 3.3 Морфологія організмів

ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ

П1 - Вивчення представників типу Protozoa

П2 - Вивчення представників типу Porifera

П3 - Вивчення представників типу Archaeocyathi

П4 - Вивчення представників типу Arthropoda

П5 - Вивчення представників типу Coelenterata

П6 - Вивчення представників типу Mollusca

П7 - Вивчення представників типу Brachiopoda

П8 - Вивчення представників типу Echinodermata

4. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення*

На лекційних заняттях обов'язково мати з собою гаджети зі стільниковим інтернетом. Активованій акаунт університетської пошти (student.i.p.@nmu.one) на Офіс365.

На практичних заняттях необхідні олівець, лінійку та зошит для схем.

5. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова шкала	Інституційна шкала
90 - 100	відмінно
75-89	добре
60-74	задовільно
0-59	незадовільно

5.2. Здобувачі вищої освіти можуть отримати **підсумкову оцінку** з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів з поточного тестування та самостійної роботи складатиме не менше 60 балів.

Максимальне оцінювання:

Теоретична частина	Практична частина	Разом
50	50	100

Практичні роботи приймаються за контрольними запитаннями до кожної з роботи.

Теоретична частина оцінюється за результатами відповіді контрольної тестової роботи, яка містить 15 запитань, прості тести (1 правильна відповідь).

5.3. Критерії оцінювання підсумкової роботи

15 тестових завдань з чотирма варіантами відповідей Опитування за тестом проводиться з використанням технології Microsoft Forms Office 365.

5.4. Критерії оцінювання практичної роботи

З кожної практичної роботи здобувач вищої освіти отримує 5 запитань з переліку контрольних питань. Кількість вірних відповідей визначають кількість отриманих балів.

6. Політика курсу

7.1. Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика щодо академічної доброчесності регламентується положенням "Положення про систему запобігання та виявлення плагіату у Національному технічному університеті "Дніпровська політехніка".

http://www.nmu.org.ua/ua/content/activity/us_documents/System_of_prevention_and_detection_of_plagiarism.pdf.

У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

7.2. Комунікаційна політика

Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану університетську пошту.

Усі письмові запитання до викладачів стосовно курсу мають надсилатися на університетську електронну пошту.

7.3. Політика щодо перескладання

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

7.4 Політика щодо оскарження оцінювання

Якщо здобувач вищої освіти не згоден з оцінюванням його знань він може опротестувати виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку.

7.5. Відвідування занять

Для здобувачів вищої освіти денної форми відвідування занять є обов'язковим. Поважними причинами для неявки на заняття є хвороба, участь в університетських заходах, академічна мобільність, які необхідно підтверджувати документами. Про відсутність на занятті та причини відсутності здобувач вищої освіти має повідомити викладача або особисто, або через старосту.

За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність) навчання може відбуватись в он-лайн формі за погодженням з керівником курсу.

7. Методи навчання

8.1 Практичні методи навчання

При викладанні лекційного матеріалу передбачено поєднання таких форм і методів навчання, як лекції - бесіди і лекції-розповідь.

Розповідь. Це монологічна форма викладання. Застосовують її за необхідності викласти навчальний матеріал системно, послідовно щоб здобувачі вищої освіти запам'ятав основні моменти лекції. Елементами розповіді є точний опис, оповідь, логічне обґрунтування фактів. Розповіді поділяють на художні, науково-популярні, описові. *Художня розповідь* - це образний переказ фактів, вчинків дійових осіб (наприклад, розповіді про геологічні відкриття, тощо). *Науково-популярна розповідь* передбачає теоретичний аналіз певних явищ.

Кожен тип розповіді має забезпечувати виховний ефект навчання, ґрунтуватися на достовірних наукових фактах, акцентувати на основній думці, бути доступним і емоційним, містити висновки і зауваження.

Бесіда. Це метод навчання, за якого викладач за допомогою запитань спонукає здобувачів вищої освіти до відтворення набутих знань, формування самостійних висновків і узагальнень на основі засвоєного матеріалу.

За призначенням в освітньому процесі розрізняють: *вступну бесіду* (проводиться під час підготовки до практичного заняття, екскурсії, вивчення нового матеріалу); *бесіду-повідомлення* (ґрунтується переважно на спостереженнях, організованих викладачем на заняттях за допомогою наочних посібників, а також на матеріалах текстів літературних творів); *бесіду-повторення* (використовують для закріплення навчального матеріалу); *контрольну бесіду* (вдаються до неї при перевірці засвоєних знань).

Ефективність будь-якого виду бесіди залежить від вмілого формулювання запитань, а також від якості відповідей, тобто їх повноти, чіткості, аргументованості.

8.2 Практичні методи навчання

При проведенні практичних занять передбачена робота у малих групах за наступними методами навчання:

Метод аналізу. Сутність його полягає у вивченні предметів чи явищ за окремими ознаками і відношеннями, у поділі на елементи, осмисленні зв'язків між ними.

Метод синтезу. Полягає він в уявному або практичному поєднанні виокремлених під час аналізу елементів або властивостей предмета в єдине ціле.

Метод порівняння. За його допомогою встановлюють спільні і відмінні ознаки предметів і явищ. В освітньому процесі його застосовують з метою загального протиставлення фактів, явищ; зіставлення за вказаними викладачем або визначеними здобувачами вищої освіти ознаками; порівняння явищ у їхньому розвитку.

Метод узагальнення. Цей метод передбачає перехід від одиничного до загального, від менш загального до більш загального. Узагальнення здійснюється шляхом абстрагування від специфічного і виявлення притаманних явищам загальних

ознак (властивостей, відношень тощо). Застосовують його при осмисленні понять, суджень, теорій.

Метод конкретизації. Він допомагає здобувачу вищої освіти перейти від безпосередніх вражень до розуміння сутності того, що вивчається: результати конкретизації постають у формі прикладів, схем, моделей тощо.

Метод виокремлення основного. Полягає він у розподілі інформації на логічні частини і виокремленні серед них основних.

8. Рекомендовані джерела інформації

8.1 Базові

1. Курс — «Палеонтологія», сайт дистанційної освіти НТУ — ДПІ [Електронний ресурс]. URL: <https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=1037>
2. Іваніна А. В., Гоцанюк Г. І. Історична геологія з основами палеонтології. Ч. 1. Палеонтологія (у схемах, рисунках і таблицях): навч.-метод. посібник. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2017. – 310 с
3. Крочак М.Д., Менасова А.Ш. Історична геологія з основами палеонтології. Практикум: навчальний посібник.– Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2021. – 223 с

8.2 Додаткові

1. Стратиграфічний кодекс України / Відп. ред. П.Ф.Гожик. – 2-е вид. – К., 2012.- 66 с.
2. Іванік О.М., Менасова А.Ш., Крочак М.Д. Загальна геологія. Навчальний посібник. – Київ, 2020. – 205 с.